

Dobro društvo i dobra atmosfera, fruškogorska lepota upotpunjena mirisima procvetalog bagrema i divljeg kestena, izazov, ispit psihe, volje i kondicije... Svašta pomalo od toga privuklo je na start 35. po redu Fruškogorskog planinarskog maratona na Popovici više od 13.800 učesnika dece, mladih, starijih i starih, željnih da prema svojim mogućnostima, pređu neku od 17 po dužini i težini različitih staza na mapi ove godine (do 2010. ih je bilo 12), koje prolaze kroz prelepe šumovite predele, pored divnih i drevnih manastira, kroz pitoma sremska mesta u kojima ih dočekuju nasmejana i gostoljubiva lica meštana. I oni, kao da su hteli da daju svoj doprinos, neku dodatnu energiju, uz dobro raspoloženje su, po običaju, za ovu priliku spremili žurnim učesnicima vodu, čajeve, sendviče, pasulj.... Najduža i najteža deonica svakako je bila staza Ultra maratona plus od nešto više od 111 km i jedina je u pravom smislu te reči bila takmičarska, jer se vrednovala kao kvalifikaciona trka za učešće na prestižnom Ultra maratonu oko Mon Blana. Maratonce na dugim stazama je u Vrdniku čekao ručak, a na Letenki večera, dok su za sve ostale, na više mesta, bili obezbeđeni čajevi i voda. Oni koji su ovo shvatili kao rekreaciju i odmor, mogli su da se smeste u planinarskim domovima, kolektivnim ili sopstvenim šatorima.

Organizacioni odbor jedne od najstarijih i namasovnijih sportsko-rekreativnih manifestacija u nas, koji sve ove godine radi potpuno amaterski i do sada nije isplatio ni jedan jedini honorar ama baš nikome, i ove godine se potrudio da sve pripremi do tančina. Na sajtu ovog društva je danima stajalo obaveštenje o pravilima i uslovima kojih učesnici treba da se pridržavaju, kao i preporuke praktične prirode. Organizatori maratona su posebno apelovali na učesnike da čuvaju prirodu te da ne ostavljaju smeće pored staza koje su izgledale zaista prekrasno.

Posebna priča je štampano izdanje "Vodič stazama planinarskog maratona na Fruškoj gori", koji je organizator prodavao tokom manifestacije, a koji zainteresovani mogu kupiti u prstorijama PSD Železničar u Novom Sadu u Ulici Trg galerije broj 4 svakog četvrtka od 18,30 do 20 časova (tel. za informacije 021/529 – 978). Ovo kapitalno izdanje na 108 stranica će svakom zainteresovanom planinaru omogućiti da prokrstari po precizno ucrtanim mapama tokom čitave godine, po sopstvenoj želji i fizičkim mogućnostima. Opisano je svih 17 staza (svaka je u boji) i još jedna posebna karta najduže staze, Ultra plus maratona, navedena njihova dužina, usponi, silasci, okvirna vremena za savladavanje prepreka na putu i niz korisnih saveta.

Kiša koja je prethodnih dana padala u ne tako velikoj meri, učinila je da staze na Fruškoj gori budu idealne za planinarenje. Prošle godine planinare nije poslužilo vreme, ali je zato ove, priroda učinila svoje da učesnici imaju idealne uslove za boravak u planini.

U subotu, 28. aprila, tačno u 9h, svi su bili u pripravnosti, organizatori, takmičari, medicinske i komunalne službe, služba Hitne medicinske pomoći, a autobus GSP su tokom čitava dva dana organizovali prevoz za sve zainteresovane. Put Novi Sad-Irig sve do Iriškog venca sa strane bio je načičkan automobilima i autobusima iz svih krajeva Srbije i susednih nam bivših republika. Policija je sve vreme trajanja maratona vodila računa na ukrštanju Partizanskog puta i puta Novi

Sad Irig na Iriškom vencu i na prometnijim raskrsnicama, da i sa te strane sve protekne u najboljem redu.

Trka je krenula, a Fruška gora je u tom trenutku oživela. Izgledala je baš onako kako treba da izgleda, prepuna ljudi, veselih i užurbanih, onih manje užurbanih, ali na svakoj stazi od Manastira Grgeteg do najzapadnije tačke kod Grgurevaca, Šuljamske glavice, mogla se osetiti ta pozitivna ljudska energije. Sve kontrolne tačke su bile su pokrivene sa ljudstvom koji su onima koji planinare prvi put davali savete i uputstva da ne bi slučajno zalutali ili se preforsirali.

Staze markirane crvenim srcem na belom krugu je bilo dovoljno samo pomno pratiti, što je i bila preporuka organizatora. Knjižice su overavane na kontrolnim punktovima, gde se, uz unikatnu perforaciju (svaki kontrolni punkt je imao drugačiji znak, koji niko sem jednog čoveka nije mogao da vidi uoči početka maratona), delila voda i čaj. Stizali su žuljevi, i umor, ali je sve to prošlo.

Ostalo je zadovoljstvo, koje će učesnici prepričavati do naredne godine, do 36. Fruškogorskog planinarskog maratona. A organizatoru, da je 14.000 ljudi uspeo da privuče na vojvođansku lepoticu Frušku goru i da ih „Zarazi prirodom zarad zdravlja“ u skladu sa svojim motom.

Organizator PSD Železničar iz Novog Sada je već 29. aprila na svom sajtu objavio preliminarne rezultate 35. Fruškogorskog maratona onih koji su ovu manifestaciju shvatili kao takmičenje.

Tako je najduži Ultra plus maraton, dugačak 111,151 km, sa visinskom razlikom od 4.119 m, prešao Uglješa Nikolić iz Rumenke, za 15 sati i 28 minuta, hadajući u proseku 7,27 km na sat. Najbrži na Ultra maratonu dugačkom 105,197 km bio je Milenko Panin iz Novog Sada, koji je tu stazu prešao za 19 sati i 18 minuta. Veliki južni maraton dugačak 90,276 km prvi je savladao Ivica Taglivia iz Iriga za 19 sati i 22 minuta, Veliki zapadni (87,665km) braća Dušan i Bojan Kecman iz Čelareva za 16 sati i 7 minuta, Veliki istočni (84,223km) - biciklisti - Nenad Berić, Damir Kavčić i Stefan Hunjadi za 9 sati i 50 minuta, a Veliki istočni (87,665km) Dobrica Dabović iz Pančeva za 14 sati i 67 minuta.

Stazu zdravlja ili stazu radosti i zadovoljstva, sa svojim roditeljima, bakama ili dekama, prošlo je oko 150 mališana predškolskog uzrasta, a najmlađi među njima bio je Nikola Jež 2011. godišta koji je pešačio sa starijim bratom Strahinjom (2003. godišta). Ove godine imali smo i jednu mladu trojku, pordicu Sabljar. Vasilije i Olga su 2009., a starija sestra Ekatarina 2007. godišta.

[Više slika sa maratona, možete videti o v d e.](#)